

Dyrehaven på Asnæsspidsen

Om flora samt lidt om fauna

Den vestvendte skrænt på Asnæsspidsen

Hans Guldager Christiansen og Carsten Clausen
November 2025

INDLEDNING

Dyrehaven på Asnæsspidsen er alene på grund af sin beliggenhed et fremragende naturområde. Desuden er floraen på den vestvendte skrænt meget bemærkelsesværdig og vandhullerne har høj kvalitet. Vi gennemgår floraen grundigt og omtaler specielt nogle af vandhullernes dyr.

Der er offentlig adgang til Asnæsspidsen på Asnæs nordside langs stranden og klintkanten, og man kan parkere på P-pladsen ved Havnemark. Herfra er der 2 km til selve naturområdet Dyrehaven på Asnæsspidsen.

Figur 1. Asnæsspidsen med Dyrehaven markeret med rødt, som er det undersøgte område. Nogle af vandhullerne er nummererede.

VORES UNDERSØGELSE

Vi besøgte Dyrehaven første gang i marts 2025, og vi har siden været der ca. en gang om måneden indtil september. Resultatet af vores undersøgelse kan læses herunder, og en samlet floraliste ses bagerst i rapporten. Vi følger navngivningen af planterne i "Nordens Flora" (Mossberg og Stenberg, 2020). Vi har også noteret fugle, sommerfugle, padder mv., når vi stødte på dem.

OM DYREHAVEN

Dyrehaven er i dag et smukt overdrev med spredte træer og buske (figur 2) og vådområder samt med skrænter af varierende højde ned til en sand- og stenstrand. Ifølge Vestsjællands Amt (1999) er den inderste del af overdrevet (østligste del) en letkuperet lermoræne. Denne del har aldrig været dyrket og ligger hen som et stenbestrøet overdrev med spredte vådområder og med en omsiggribende tilgroning af Hvidtjørn og andre tornede vækster. Den sydvestlige del af området er hævet havbund.

Tidligere har dele af Dyrehaven været opdyrket, og Gravesen (1976) skriver, at "nu er ca. $\frac{3}{4}$ opdyrket", og Vestsjællands Amt (1999) skriver, at "Den ydre del af Asnæs Dyrehave har været i omdrift med udsåning af frøgræs". I dag foregår der ingen dyrkning og hele arealet afgræsses. Den sydvestlige del er stort set fri for træer og krat (se figur 1), mens resten af overdrevet til stadighed

Figur 2. Det let kuperede overdrev mod øst.

står i fare for at gro til. Eirik Vinsand sørger for at bekæmpe de værste koncentrationer af træer, krat og opvækst af Brombær, Ager-Tidsel, m.v. da kvæget ikke kan holde vegetationen nede. Det nedskårne materiale samles og fjernes (Eirik Vinsand).

Dyrehaven er på ca. 44 ha og Asnæsspidsen ejes i dag af herregården Mineslund, som har ejet Asnæs fra Forskoven og videre vestover siden 1927. Tidligere var halvøen ejet af Lerchenborg.

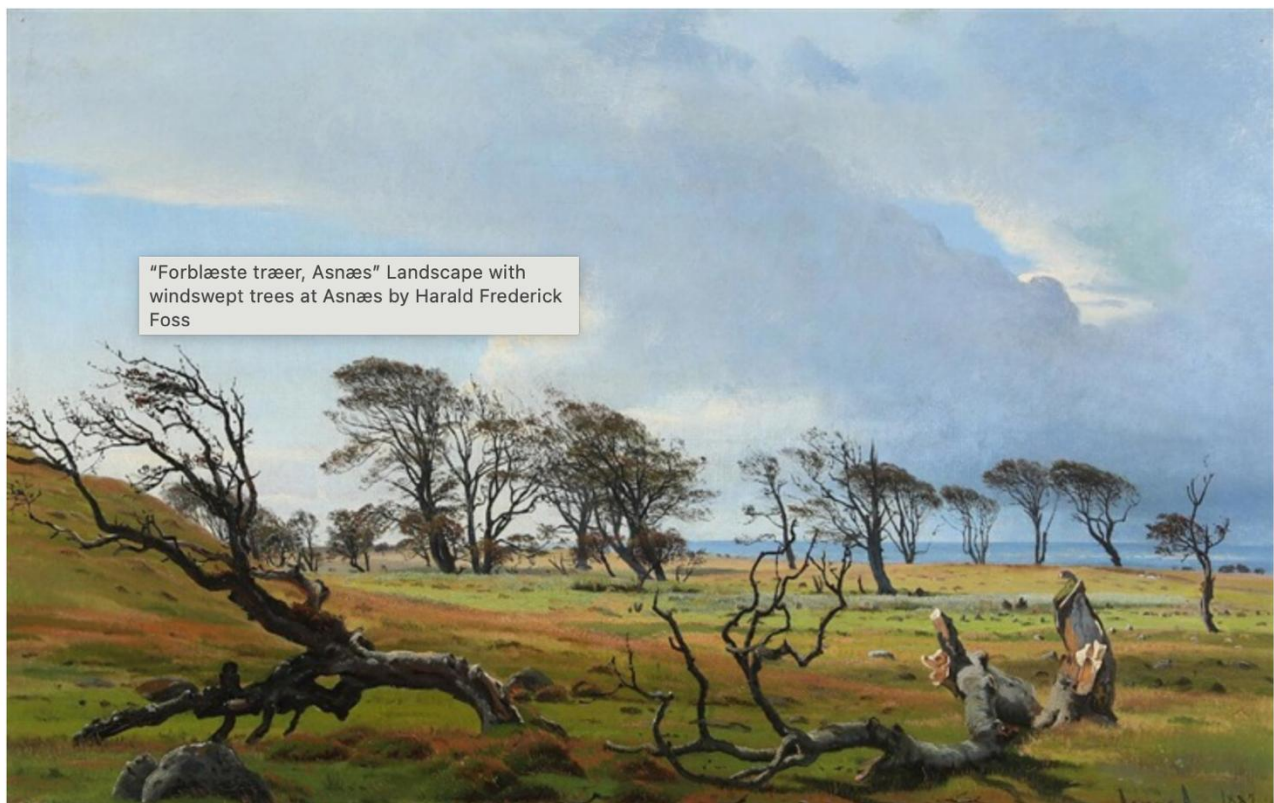
Dyrehaven

Den sydvestlige spids af Asnæs benævnes "Dyrehaven". Den menes at være oprettet i begyndelsen af 1700-tallet, hvor dådyr blev udsat, men de blev fjernet omkring 1900 (Thorndal 2013).

Dyrehaven startede oprindeligt der, hvor Forskoven begynder. I 1805 påbegyndte C.C. Lerche rydningen af 400 td. land skov og krat på Asnæs og grænsen for Dyrehaven blev rykket ud til, hvor Vesterskov begynder (Thorndal 2013). En øjenvidneskildring fra starten af 1884 er fra kunstneren Harald Foss:

"På landets yderste pynt lå nemlig dengang en mange tønner land stor strækning, som kaldtes for Dyrehaven, ... på grund af de utallige dyr af alle slags, som færdedes så at sige i næsten vild tilstand derude: Heste, køer, rå- og dådyr foruden får i hundredvis." (Petersen og Olsen, 1997).

Arealet vest for Vesterskov blev først opdyrket i 1905. Indtil da havde hele området vest for Vesterskov været udlagt til græsning for får og kvier. Der var dog stadig mange grupper af træer

Figur 3. Harald Foss Forblæste træer, Asnæs (Dyrehaven) 1884.

spredt ud over de store marker mellem skoven og Dyrehaven. Da Titti Lund overtog gården i 1952 blev der sat mange kræfter ind på at fjerne træerne. Hun foranstaltede også, at den yderste spids blev fredet som Dyrehave. (Thorndal 2013). Det med rødt viste område på figur 1 viser udstrækningen af den nuværende Dyrehave.

Fredninger mv.

Som nævnt er Dyrehaven fredet efter kendelse d. 13. januar 1954. Formålet med fredningen er at bevare overdrevet med dets dyr og planter uændret, så arealet opretholder en bevoksning med træer og buske, som ikke er væsentligt mindre end den bevoksningsgrad, der var på fredningstidspunktet.

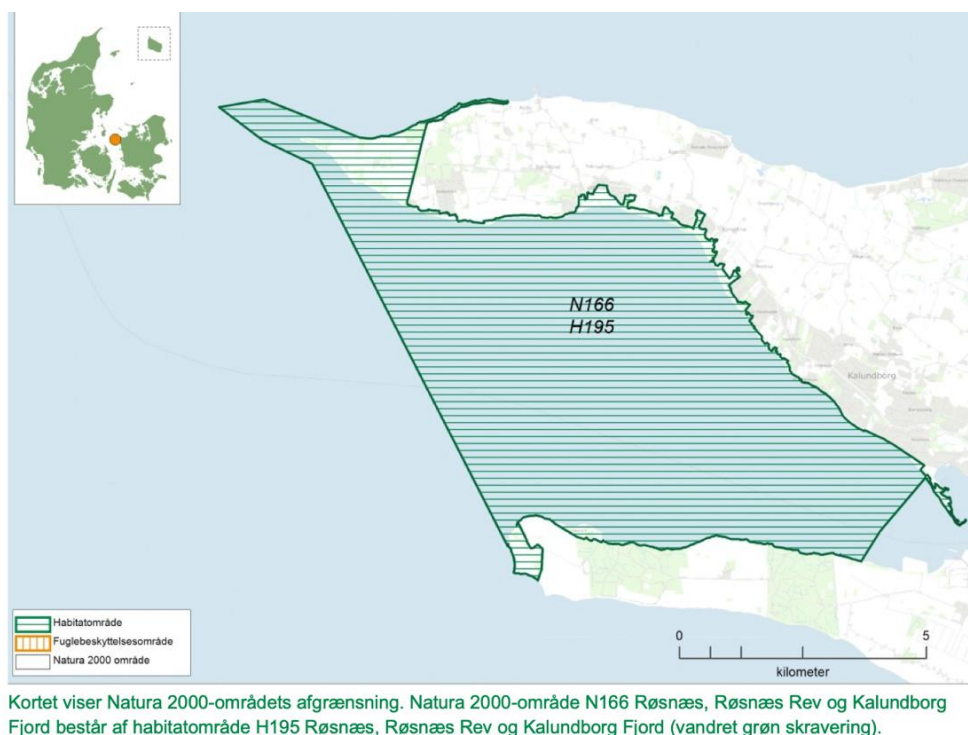
Fredningsnævnet tillod i 1999 Vestsjællands Amt at gennemføre en plejeplan, der indebar afgravning af organisk materiale af i alt 10 vådområder og beskæring af krat omkring dem, således at forholdene blev nogenlunde som ved tidspunktet for fredningen i 1954 (Vestsjællands Amt 1999). Formålet var endvidere at skabe vandhuller, som kunne opretholde en reservebestand af en ret lille og sårbar bestand af klokkefrøer fra Agersø. Frøerne fra Agersø blev udsat i 2002 og 2003.

Hele det fredede område er desuden registreret som overdrev, eng og vandhuller ifølge Naturbeskyttelsesloven §3, se figur 3. Det orange areal er "overdrev", mens det grønne område er "eng". Faktisk undrer det os, at signaturen for "eng" ikke er udpeget som "strandeng", i hvert fald noget af den, da vegetationen tydeligvis er bevokset med strandengsflora. Men det har ingen betydning for beskyttelsen, da begge naturtyper er §3-natur.

Figur 4. §3-natur på Asnæsspidsen. Efter "Arealinformation".

Foruden fredning og §3-natur er Asnæsspidsen nu medtaget i Natura 2000 område nr. 166 for Røsnæs, Røsnæs Rev og Kalundborg Fjord, se figur 4. Natura 2000 området blev udvidet med Asnæsspidsen, Gisseløre og andre mindre områder i ca. 2020. Da klokkefrø og stor vandsalamander er arter, som indgår i habitatområdets naturgrundlag, er de arter særlig interessante. Der er ifølge basisanalysen fundsteder for klokkefrøer i 4 vandhuller og stor

Figur 5. Fra Miljøstyrelsens basisanalyse udgivet i nov. 2021. Asnæs Dyrehave ses nederst i midten.

vandsalamander i 4 vandhuller på Asnæsspidsen. Vi så og hørte klokkefrøer i netop de 4 vandhuller, som Basisanalysen også angiver, mens vi ikke så stor vandsalamander.

FLORAEN

Overdrevets flora er nogle steder ret ordinær, da krat og høje urter til tider har skygget de lave urter væk. Desuden har tidligere dyrkning forarmet den oprindelige vegetation. På den nordlige del af Dyrehaven er vegetationen præget af høje græsser, og der er ikke meget næringsfattig natur her. På de lidt bedre dele af overdrevet vokser der meget Kamgræs, og de mere våde dele er ret rige på plantearter. F.eks. er der et vådere område syd for indgangsledet ved grusvejen mod øst, hvor køerne har trådt kærret op til et såkaldt knoldkær. Her vokser Eng-Forglemmigej, Kær-Snerre, Kær-Ranunkel, Vand-Klaseskærm, masser af Manna-Sødgræs, Sylt-Star og Håret Star. Hvor køerne ofte står f.eks. ved indgangsledet, er floraen meget næringsrigt, og der er mange slidstærke arter som Alm. Vej-Pileurt og Enårig Rapgræs. Træer og buske er der meget af som f.eks. Alm.- og Engriflet Hvidtjørn, Alm. Hyld, Benved, Slåen, Roser og Brombær. Der vokser også den mere ualmindelige Tornblad, som er en voldsomt stikkende busk, der let danner uigennemtrængelige krat.

Mod syd ligger den flade og træløse eng, figur 6, som i det mindste på de laveste dele rundt om vandhullet må betegnes som en strandeng. Her vokser Jordbær-Kløver, Harril og Sandkryb, der alle er karakterarter for strandeng.

Figur 6. De flade arealer mod syd og med vandhul nr. 6, se figur 1.

Vestskrænten

Vestskrænten (figur på forside) er botanisk set den mest spændende del af Dyrehaven. Der er Dansk Astragal (figur 11) langs hele klinten, især mod syd. Den sjældne Kantbælg dækker dele af den midterste del af klinten (figur 7). Der er mange kalkelskende arter som Blågrøn Star, Lav Tidsel, Alm. Mælkeurt, Bakketidsel, Hjertegræs, Vild Hør og Stivhåret Borst. Andre bemærkelsesværdige arter er: Dunet Vejbred, Håret Viol samt mere almindelige arter som Vellugtende Gulaks, Kamgræs og Alm. Kællingetand. På nordelen af skrænten nær foden så vi d. 11. juni en løvfrø.

Overdrevet nær skrænten er også interessant med en varieret flora, men det er selve skrænten, som er særligt spændende.

Figur 7. Kantbælg på den vestvendte skrænt.

Vandhullerne

Foruden vestskrænten er vådområderne noget af det mest værdifulde natur i Dyrehaven. Floraen er fin og især er dyrelivet bemærkelsesværdigt. På figur 1 har vi nummereret vandhullerne, og efterfølgende kommer en nærmere beskrivelse af dem.

Figur 8. Vandhul nr. 1, beliggenhed se figur 1.

Vandhul nr. 1 (figur 8) ligger lidt vest for, hvor grusvejen ender ved leddet. Bunden er dækket af Kors-Andemad, der er Svømmende Vandaks og Vand-Pileurt i vandhullet samt masser af Manna-Sødgræs, Vand-Ærenpris, Vand-Klaseskærm, Lancet-Ærenpris og i juli var der masser af Tykbladet Andemad.

Vi hørte mindst 5 kvækkende klokkefrøer og vi så løvfrø.

Vandhul nr. 2 (figur 9) ligger ret tæt på vestskrænten, se figur 1. Der er Svømmende Vandaks, Sodfrugtet Pindsvineknop (Grenet Pindsvineknop komplekset), Strand-Kogleaks og Samel. Her hørte vi noget så bemærkelsesværdigt som en klokkefrø, der kvækkede d. 4. september.

Vandhul nr. 3 ligger mellem vandhul nr. 1 og 2 og ligner dem også en del, men adskiller sig med mange kransnålsalger i bunden. Der er også Samel i vandhul 3. I september var vandhullet opdelt i 2 bassiner, og det nordligste var næsten udtørret. Også løvfrø blev set ved dette vandhul.

Vandhul nr. 4 (figur 10) ligger syd for indgangen fra grusvejen. Her er bl.a. meget Kors-Andemad, Svømmende Vandaks, Glat Sumpstrå, Vand-Mynte, Sylt-Star og Vand-Klaseskærm. Vi hørte i hvert fald 3 kvækkende klokkefrøer her.

Figur 9. Vandhul nr. 2 nær vestskrænten.

Vandhul nr. 5 ligger helt mod øst tæt på den dyrkede mark. Det er måske derfor ret næringsrigt og med en kolossal knopsvanerede midt i. Parret fik unger i år. Her var Grenet Pindsvineknop og meget liden Andemad. Vandhullet er nærmest sammenvokset med et vandhul syd for, som stort set var udtørret i juli.

Vi hørte også klokkefrø og grøn frø i vandhullet.

Vandhul nr. 6 ligger ude midt på strandengen, se figur 6. Vandet er ret uklart med brunt vand og med to dybe afvandingskanaler, en mod syd og en mod vest. Rundt om vandhullet er der som nævnt strandengspræget vegetation med Sandkryb, Sylt-Star og masser af Rød Svingel samt Jordbær-Kløver, Udspærret Annelgræs, Gåse-Potentil og Harril. I selve vandhullet står Strand-Kogleaks, og på de laveste arealer står Kødet Hindeknæ rundt om det uklare vandhul.

Temporære vandhuller

Små og tidvist udtørrede smådamme findes rundt omkring i Dyrehaven. De er typisk vandfyldte om vinteren, og hen på foråret udtørre de fuldstændigt. Her lever et uhyre sjældent krebsdyr Forårsdamrokke (*Lepidurus apus*). Da vandhullerne blev undersøgt af Vestsjælland Amt i 1999 blev der fundet forårsdamrokker i tre forskellige damme, og disse 3 damme blev ikke omfattet af plejeplanen for at undgå at skade denne sjældne art (Vestsjællands Amt 1999). Vi vender tilbage til damrokkerne side 15.

Figur 10. Vandhul nr. 4.

RØDLISTEDE ARTER

Tre plantearter fra Dyrehaven er **Nationalt Rødlistede**, og det er Kantbælg, Bakke-Jordbær og Bakketidsel. De vurderes alle at være "Næsten Truet" (NT) på Rødliste 2019. Kantbælg findes i Danmark nu kun på kysterne af Vest- og Sydvestsjælland samt på Bornholm. På Sjælland findes den næsten kun på stejle kystskrænter og endnu sjældnere på overdrev, strandvolde og strandeng (Hartvig, 2015). Af den grund anses Kantbælg også for at være en Ansvars-art for Vestsjælland (Leth, 2006).

Bakke-Jordbær har en lidt større udbredelse i Danmark end Kantbælg, og den er hyppigst omkring det nordlige Storebælt (Hartvig 2016). I Vestsjælland vokser den helt overvejende på overdrev og skrænter tæt ved eller umiddelbart ud til Storebælt og Kattegat. Også Bakke-Jordbær anses for at være en Ansvars-art for Vestsjælland (Leth, 2006).

Bakketidsel er endnu mere udbredt, og den er ikke ualmindelig på tør og især kalkholdig bund i Nord- og Østjylland og på Øerne (Rødliste 2019). Men den er i tilbagegang og derfor rødlistet.

En **Regionalt Rødlistet** art i Dyrehaven er Rubladet Rose. Det er en sjælden Rose i Danmark om end at den ikke er Nationalt Rødlistet. Den kan findes rundt omkring i hele landet, og der er flest fund på Bornholm (Hartvig 2015). I Vestsjælland er den kun fundet et sted i Atlas Flora Danica undersøgelsen. Leth (2006) siger, at den kun er kendt fra et og måske 2 steder, og det er ikke fra

Dyrehaven. Derfor angiver han den for at være Moderat Truet (EN) i Vestsjælland. Vi fandt den mod nordøst ved køresporet fra leddet og halvvejs ude til fyret, altså langs marken mod nordøst, når man følger køresporet.

En anden regionalt rødlistet art er Storblomstret Kodriver, som er Regionalt Næsten Truet (NT). På Sjælland findes den næsten kun på Asnæshalvøen, mens den er ret almindelig i det sydøstlige Jylland samt på øer som Langeland og Bornholm.

Positiv-arter

Positiv-arter er arter, som er knyttet til beskyttede eller typiske naturtyper. Positiv-arter indikerer god naturkvalitet (Leth, 2006). I Dyrehaven fandt vi 48 positiv-arter, som er ganske mange og som kan ses i tabellen herunder:

Positiv-art	Kategori
Alm. Hvene	AP
Alm. Knopurt	AP
Alm. Mælkeurt	UP
Alm. Pimpinelle	AP
Alm. Vandranunkel	AP
Bakketidsel	HP
Bidende Stenurt	HP
Blågrøn Gåsefod	AP
Blågrøn Star	AP
Dansk Astragal	UP(A)
Dansk Kokleare	HP
Dunet Vejbred	AP
Engkarse	HP
Harril	AP
Hjertegræs	AP
Hulkravet Kodriver	AP
Håret Høgeurt	AP
Håret Star	AP
Jordbær-Kløver	AP
Kamgræs	AP
Knold-Ranunkel	AP
Kornet Stenbræk	AP
Kødet Hindeknæ	AP
Lav Tidsel	HP

Marehalm	AP
Mark-Frytle	AP
Mark-Krageklo	AP
Mark-Tusindgylde	UP
Samel	SP
Sand-Star	AP
Stivhåret Borst	HP
Strand-Kamille	HP
Strand-Kvik	AP
Strand-Malurt	AP
Strand-Mandstro	HP
Stribet Kløver	HP
Sump-Forglemmigej	AP
Svømmende Vandaks	AP
Toradet Star	AP
Tykbladet Mælde	SP
Vand-Klaseskærm	SP
Vand-Mynte	AP
Vandrøllike	AP
Vand-Ærenpris	AP
Vellugtende Gulaks	AP
Vild Hør	HP
Skov-Æble	HP
Vrietorn	HP

Tabel 1. Positiv-arter fra Asnæs Dyrehave

AP: Alm. positiv-art

HP: Hist-og-her positiv-art

UP: Ualmindelig positiv-art

SP: Sjælden Positiv-art

(A): Ansvars-art for Vestsjælland

Figur 11. Dansk Astragal på den vestvendt skrænt.

Nogle af positiv-arterne er bemærkelsesværdige. Dansk Astragels massive tilstedeværelse på den vestvendte havskrænt er nævnt (figur 11), og planten findes næsten kun i Vestsjællands nordvestlige tredjedel og her overvejende kystnært (Leth, 2006). Udenfor Sjælland er den sjælden eller manglende, og det er en typisk Storebæltsplante med en udbredelse rundt om Storebælt. Den er derfor en Ansvarsart for Vestsjælland.

Både Samel og Vand-Klaseskærm regnes for sjældne positiv-arter. Ingen af dem er rødlistede, men de er begge ret sjældne og helt manglende i f.eks. det meste af Jylland. Vi fandt Samel i vandhul 2 og 3 i få eksemplarer. Derimod vokser Vand-Klaseskærm (figur 12) i mange af vådområderne, og det er en art, som er blevet væsentlig sjældnere i Danmark og har haft stor tilbagegang i Vestsjælland.

Der findes ældre floralister fra Dyrehaven, og herpå står adskillige arter, som vi ikke har fundet (Gravesen, 1976). Herfra kan nævnes Bakke-Nellike, Bredbladet Timian, Knudret- og Alm. Firling, Smalbladet Høgeurt, Soløje, Søpryd og Tæppegræs. Vi kan selvsagt have overset noget, men det er også muligt, at tidligere tiders opdyrkning, udsåning af fodergræsser og udbredt skygge fra træer, buske og høje urter har udryddet nogle af de oprindelige arter. Gravesen (1976) nævner også den sjældne Salep-Gøgeurt fra Dyrehaven, men mener også, at den nu er væk. lagttagelsen stammer fra i hvert fald før 1948 i et kort om Orkidéernes udbredelse i Danmark (Grøntved, 1948).

Figur 12. Vand-Klaseskærm i vandhul 1, september 2025.

DYRENE

Der er mange fugle i Dyrehaven bl.a. rødrygget tornskade, ravn, gulbug og nattegal.

Men det er padderne og krybdyrene, som gør Dyrehaven til noget særligt. Der er skrubtudse, butsnudet frø, og stor vandsalamander samt markfirben og snog. Endvidere var der i starten af 1990'erne grønbroget tudse (Vestsjællands Amt 1999). Siden er der sat klokkefrøer ud i vandhullerne fra Agersø, og vi så også grøn frø derude. Endelig så vi løvfrø, hvilket er meget bemærkelsesværdigt.

Løvfrø

Vi har som nævnt set løvfrø ved 2 vandhuller og på vestskrænten. Sidenhen har vi forstået, at det har været kendt i årevis, at der er løvfrø på Asnæsspidsen, og Eirik Vinsand fortalte os, at de ofte finder løvfrø i Dyrehaven og at de om aftenen ser måske 8-10 løvfrøer ved Asnæsgården. Carina Zobbe fortæller, at der er mange løvfrøer i Vesterskov, og en nabo har været opmærksom på arten i mere end 10 år. Det første fund af løvfrø er ifølge "arter.dk" gjort af Peter Leth i 1994.

Løvfrø var tidligere almindelig i Danmark men den er gået virkelig meget tilbage. I 1960 var løvfrø helt forsvundet fra Vest- og Nordsjælland (Fog, 1997). I Vestsjælland er der nu en livskraftig

Figur 13. Ung løvfrø fra vandhul 1.

bestand ved Slagelse, som blev udsat i 1990'erne. Hvordan løvfrøerne er kommet til Asnæsspidsen, ved vi ikke.

Forårsdamrokke (*Lepidurus apus*).

Der lever som nævnt forårsdamrokke i de temporære vandhuller i Dyrehaven. Det var den ene af rapportens forfattere (HGC), som var med til i 1990 at finde det sjældne krebsdyr i denne rapport's vandhul nr. 5 (Christiansen et al., 1995). Siden har biologer fra Vestsjællands Amt fundet damrokke i andre af de tidvist udtørrede vandhuller, som arten kræver for at kunne leve.

Damrokkens hvileæg klækker i det tidlige forår når der kommer vand i det temporære vandhul, og det voksne dyr gennemfører derefter deres livscyklus på rekordtid. Når vandhullet tørrer ud, er dyret igen kun til stede som hvileæg. Æggene er meget hårdføre, og man har set, at æg kan klække efter at de har ligget på Zoologisk Museums magasiner i 28 år (Damgaard et al.).

SAMMENFATNING

Asnæsspidsen ved Kalundborg er et ualmindeligt smukt og bemærkelsesværdigt naturområde, og Dyrehavens flora er rig, og vi fandt i alt 184 urter og 19 træer og buske, altså 203 planter i løbet af 2025. Tre af dem er Nationalt Rødlistede og to andre er Regionalt Rødlistede. Dertil fandt vi i alt 48 positivarter. Det er især vestskrænten, som er rig på gode plantearter.

Vandhullerne er rige især på padder. De udsatte klokkefrøer fra Agersø trives tilsyneladende fint, og bestanden af løvfrø er bemærkelsesværdig. Det sjældneste dyr på Asnæsspidsen er forårssdamrokke, som lever i temporære vandhuller derude.

TAK til Eirik Vinsand for at vi måtte besøge Dyrehaven

Tak til Anne Bronée for teknisk support.

Alle fotos er taget af HGC undtagen figur 14.

Eventuel henvendelse til: carstenbclausen@hotmail.dk

Figur 14. Forårssdamrokke fra Dyrehaven, Asnæs. Foto: Ditte Guldager Christiansen, 2004.

LITTERATUR

Christiansen, Hans Guldager; Grethe Jensen og Peter Schousboe 1995: Levende vand. – Kalundborg Kommune.

Damgaard, Jacob; Mogens Holmen og Jørgen Olsen 2000: Damrækker og ferejer – de temporære vandes levende fossiler. – Naturens Verden 4. 2000, side 12-24.

Fog, Kåre; Adam Schmedes og Dorthe Rosenørn de Lassen: Nordens padder og krybdyr. – G.E.C. Gad.

Gravesen, Palle 1976: Oversigt over botaniske lokaliteter. 1. Sjælland. – Fredningsstyrelsen 1976.

Grøntved, Julius 1948: Orchideernes udbredelse i Danmark. – Bot. Tidsskr. 47: 277-370.

Hartvig, Per 2015: Atlas Flora Danica. – Gyldendal.

Leth, Peter 2006: Status for Vestsjællands Flora 2006. - På Dansk Botanisk Forenings hjemmeside.

Miljøstyrelsen nov. 2021: Basisanalyse 2022-2027 for Røsnæs, Røsnæs Rev og Kalundborg Fjord. Natura 2000-område N166.

Mossberg, Bo og Lennart Stenberg 2020: Nordens Flora. – Gyldendal. Oversat til dansk og bearbejdet af Jon Feilberg.

Petersen, Kurt (tegninger) og Palle Bruun Olsen (tekst), 1997: Asnæs. – A. Vejlø's Bogtrykkeri ApS, Kalundborg.

Thorndal, Palle 2013: Asnæs-sagaen – en egnshistorie. – Forlag: BoD, København.

Vestsjællands Amt 1999: Plejeplan for arealer på Asnæs. Plejeplan nr. 100. – Natur og Miljø, Vestsjællands Amt.

FLORALISTE

Ager-Kål
Ager-Padderok
Ager-Snerle
Ager-Svinemælk
Ager-Tidsel
Ager-Vejbred
Alm. Brunelle
Alm. Fuglegræs
Alm. Hulsvøb
Alm. Hundegræs
Alm. Hvene
Alm. Hønsetarm
Alm. Knopurt
Alm. Kongepen
Alm. Kællingetand
Alm. Markarve
Alm. Mælkeurt
Alm. Pimpinelle
Alm. Rajgræs
Alm. Røllike
Alm. Svinemælk
Alm. Torskemund
Alm.
Vandranunkel
Alm. Vej-Pileurt
Bakke-
Forglemmigej
Bakke-Jordbær
Bakke-Svingel
Bakketidsel
Baltisk
Strandsennep
Bidende Ranunkel
Bidende Stenurt
Bjerg-Rørhvene
Bleg Pileurt
Blød Hejre
Blød Storkenæb
Blågrøn Gåsefod
Blågrøn Star
Bredbladet
Dunhammer
Burre-Snerre
Butbladet
Skræppe
Dansk Astragal
Dansk Kokleare
Dunet Vejbred
Eng-Forglemmigej
Engkarse
Eng-Rapgræs
Enårig Rapgræs
Femhannet
Hønsetarm
Fersken-Pileurt
Filtet Burre
Fin Kløver
Fløjlgræs
Følfo
Glanskapslet Siv

Glat Sumpstrå
Glat Vejbred
Glat Ærenpris
Gold Hejre
Græsbladet
Fladstjerne
Grå-Bynke
Gul Fladbælg
Gul Kløver
Gul Snerre
Gåsepotentil
Haril
Hejrenæb
Hjertegræs
Horse-Tidsel
Hulkravet Kodriver
Humle-
Sneglebælg
Hvas Randfrø
Hvid Anemone
Hvid Kløver
Hvidmelet
Gåsefod
Hybrid-Kvik
Hyrdetaske
Høst-Borst
Håret Høgeurt
Håret Star
Jordbær-Kløver
Kamgræs
Kantbælg
Klæbrig
Brandbæger
Kløftet Storkenæb
Knold-Ranunkel
Knold-Rottehale
Knop-Siv
Knæbøjet
Rævehale
Kornet Stenbræk
Korn-Valmue
Kors-Andemad
Korsknap
Kransnålalge sp.
Krat-Viol
Kruset Skræppe
Krybende Potentil
Kryb-Hvene
Kær-Galtetand
Kær-Ranunkel
Kær-Snerre
Kødet Hindeknæ
Lancetbladet
Ærenpris
Lancet-Vejbred
Lav Ranunkel
Lav Tidsel
Liden Andemad
Liden Burre
Liden Klokke
Lugtløs Kamille

Lyse-Siv
Læge-Hundetunge
Løgkarse
Lådden Dueurt
Manna-Sødgræs
Marehalm
Mark-
Forglemmigej
Mark-Frytle
Mark-Krageklo
Mark-
Tusindgylde
Mellembrudt Star
Mose-Bunke
Muse-Vikke
Mælkebøtte sp.
Opret Hønsetarm
Pomerans-
Høgeurt
Rank Vejsennep
Roset-Springklap
Ru Svinemælk
Rød Gåsefod
Rød Kløver
Rød Svingel
Rød Tvetand
Samel
Sand-Hjælme
Sandkryb
Sand-Star
Skive-Kamille
Skovarve
Smalbladet Vej-
Pileurt
Smalbladet Vikke
Smalbladet
Ærenpris
Sodaurt
Sodfrugtet
Pindsvineknop
Spidskapslet Star
Stivhåret Borst
Storblomstret
Kodriver
Storkronet
Ærenpris
Stor Nælde
Strandarve
Strand-Bede
Strand-Engelsgræs
Strand-Kamille
Strand-Kogleaks
Strand-Kvik
Strand-Malurt
Strand-Mandstro
Strand-Svingel
Strand-Vejbred
Stribet Kløver
Sump-
Evighedsblomst

Sump-
Forglemmigej
Svine-Mælde
Svømmende
Vandaks
Sylt-Star
Tagrør
Toradet Star
Tusindfryd
Tveskægget
Ærenpris
Tyk Andemad
Tykbladet Mælde
Tyndskulpet
Brøndkarse
Udspærret
Annelgræs
Vand-Klaseskærm
Vand-Mynte
Vand-Pileurt
Vandrøllike
Vand-Ærenpris
Vedbend-Ærenpris
Vejbred-Skeblad
Vellugtende
Gulaks
Vild Gulerod
Vild Hør
Vild Kørvel
Vorterod
Træer/Buske
Alm. Hvidtjørn
Alm. Hylde
Benved
Bittersød
Natskygge
Brombær sp.
Bukketorn
Bøg
Engriflet Hvidtjørn
Glat Hunderose
Havtorn
Hindbær
Mirabel
Rubladet Rose
Selje-Røn
Skov-Æble
Slåen
Vedbend
Vrietorn
Tornblad
Fugle
Bogfinke
Bysvale
Digesvale
Ederfugl
Fasan
Fiskehejre
Gransanger
Gravand
Gråand

Gråkrage
Gulbug
Gulspurv
Gærdesanger
Knopsvane
Landsvale
Munk
Nattergal
Ravn
Ringdue
Rødrygget
Tornskade
Rørhøg
Sangdrossel
Sanglærke
Solsort
Stillits
Stor Præstekrave
Strandskade
Stær
Sølvmåge
Tornirisk
Tornsanger
Tårnfalk
Sommerfugle
Admiral
Alm. Blåfugl
Dagpåfugleøje
Græsrandøje
Grønåret
Kålsommerfugl
Lille Ildfugl
Lille
Kålsommerfugl
Nældens Takvinge
Okkerkul
Pletvinge
Okkerkul Randøje
Skovrandøje
Stor
Kålsommerfugl
Vejrandøje
Andet
Alm. Vandnymfe
Blodrød Hedelibel
Blå libel
Grøn frø
Klokkefrø
Løvfør
Oliebille
Skrubtudse
Spor af krondyr og
rådyr